

4. søndag i advent

Mattæus 1:18 - 25

Esajas 7:10 – 16

Vi er nu ganske tæt på julen, Kristus-messen og afslutter hermed forberedelsestiden, de 4 adventsuger. Dagens tekster indeholder flere forskellige temaer, som man kan vælge at gå dybere i. Eller man kan berøre flere af dem og dermed give baggrund for julens glade budskab. Som forberedelse kan det være en ide at læse de første kapitler i ”Natten åbner sig som en port” Anne Lise Marstrand Jørgensens gendigtning af Det Nye Testamente, Bibelselskabets forlag. Her får vi en både smuk og realistisk indlevelse i tanker og følelser, som de kan have været hos både Josef og Maria.

Fra Mattæus evangeliets begyndelse ved vi, at Josef er af Davids slægt – hvilket også Lukas nævner i juleevangeliet. Det er vigtigt, fordi Messias, den ventede redningsmand og konge, skal være af netop denne kongeslægt ifølge Det Gamle Testaments profetier. Hans fødsel i Davidsbyen Betlehem nævnes ikke her, men hos Lukas er det en vigtig pointe.

Jesus er ganske vist ikke Josefs biologiske søn – Maria for ”hun var blevet med barn ved Helligånden”. Helligånden er her et udtryk for Guds kraft, som også englen Gabriel forklarer i bebudelsesteksten i Lukas 1. Men da Josef vælger at gifte sig med Maria og tage barnet til sig, adopterer han Jesus, som dermed har samme rettigheder i slægten, som et biologisk barn – altså er han en Davids søn.

(Her er i prædikenen mulighed for at sige noget vist om ”pap”-forældre, adoptivbørn)

Josef overvejer, hvordan han skal gribe sagen an, da det viser sig, at Maria er gravid. Han kunne anklage hende offentligt for utroskab. At en mand ikke kan være sikker på, at hans barn er hans eget, indebærer risiko for, at en anden mand kan komme og gøre krav hans ejendom, at kvinden ikke vil være loyal overfor sin mand, at han bliver til grin, at folket bliver blandet med andre folk – det er et stort tema i de jødiske love og ligger til grund for mange lov og bestemmelser, som vi kan finde både sære og urimelige.

Men Josef får en drøm! Det gør han tre gang i de første kapitler af Mattæus evangeliet. Det er åbenbart den måde, Josef forstår Guds kommunikation. Hvordan taler Gud til dig? Til os? (nådemidlerne: Bibel, bøn, det kristne fællesskab, dåb og nadver) Og hvordan udskiller, hvad der er Guds stemme og vores egne drømme og tanker?

Esajasteksten danner baggrund for fortællingen om jomfrufødslen. Kong Akaz er konge i 736 – 716 i Juda, Sydriget. Esajas profeterer til kongen, at han ikke skal være bange, Guds passer på både ham og folket, og han kan bede om et tegn, så han kan være sikker. Men det tør Akaz ikke! Og så er det Esajas svarer med Guds eget tegn: ”Jomfruen, den unge kvinde, skal blive med barn og føde en søn – Immanuel!” Navnet betyder ”Gud med os”.

Maria og Josefs søn skal hedde Jesus, det ved de begge – det betyder ”Herren frelser” – dog ikke som en krigerisk konge, men han skal frelse folket fra dets synder, vers 21. Immanuel spiller på Guds nærvær i teltet under israelitternes ørkenvandring og senere i templet. Og måske på ordene i Johannes prologen, teksten til juledag om at Guds Ordet der tog bolig iblandt os = slog sit telt op mellem os.

Hvad betyder det for os i dag, at Jesus kommer på en måde, vi ikke havde tænkt? Og at hans navnes betydning? John Wesleys sidste ord på dødslejet var: ”Det bedste af alt er, at Gud er med os!”